

kan indhentes, og da det nu naturligtvis stiller sig saaledes, at den paagjældende Ministers Befaling i Almindelighed maatte kunne indhentes omtrent ligesaa hurtigt som den samlede Magistrats, saa vilde dog ogsaa Ansvarret ikke kunne undrages Ministeren og gaae over paa Dverpræsidenten, der jo staaer i ganske andre Forhold end den paagjældende Minister. Det er ikke alene Ansvarret mod Communen, som Magistraten nærmest er underkastet, men ogsaa Ansvarret mod Staten, som Ministeren er underkastet, der her kommer i væsentlig Betragtning. Forsaavidt det nu er foreslaaet, at de Sager, som skulle forelægges Kongen, skulde ikke gaae igjennem Justitsministeriet men igjennem Indenrigsministeriet, maa jeg tillade mig at henlede Forsamlingens Opmærksomhed paa, at det ved den Plan, der i sin Tid blev lagt for Fordelingen af Forretningerne mellem de forskellige Ministerier navnlig ved den kongelige Kundgjørelse af 24de Novbr. 1848, blev udtrykkeligt bestemt, at de borgerlige militære Corps'er skulde henhøre under Justitsministeren. Jeg behøver ikke at gaae tilbage til de Forhandlinger, som fandt Sted i Rigsforsamlingen angaaende det Punkt, hvem det tilkom at fordele Statsforretningerne mellem de forskellige Ministre. Det ligger allerede i den Omstændighed, at Kongen i sin Tid har ved den kongelige Kundgjørelse fordeelt Forretningerne uden at der senere er optaget nogen Bestemmelse derom i Grundloven, som kunde indeholde en saadan Forandring, at det nu ikke tilkom Kongen at bestemme Fordelingen. Deri ligger allerede, at det neppe kan ansees i sin Orden, at en saadan Fordeling i et ganske enkelt Punkt gjøres ved Lov. Der var iøvrigt under Forhandlingerne om Grundloven, i det Udkast til Grundloven, som blev fremlagt af Regjeringen, optaget en Bestemmelse, som udtrykkeligt forbeholdt Kongen at fordele Statsforretningerne mellem Ministerne. Med Hensyn til denne Paragraph blev der af Udvalget stillet et Ændringsforslag, hvorefter Fordelingen skulde foregaae ved Lov. Denne Bestemmelse udgik atter af Udkastet, saa at Grundlovens § 21 aldeles ikke omhandler dette Punkt. § 21 taler kun om, at Statsraadets Ordning samt om at Ministre-

nes Ansvarlighed bestemmes ved Lov; men den egentlige Fordeling af Statsforretningerne er ikke forbeholdt at skulle skee ved Lov. Naar det nu i sin Tid blev efter Overveelse af samtlige Omstændigheder bestemt, at Justitsministeriet skulde overtage de borgerlige militære Corps'er, saa var dette ikke uden Hensyn til alle de øvrige Forretninger, som bleve henlagte under Justitsministeriet. Dersom Ministerernes Ordning, Fordelingen af Forretningerne mellem de forskellige Ministerier kunde have foregaaet aldeles principrigtigt, vil jeg gjerne indrømme, at de borgerlige Corps'ers Overbestyrelse maastee nærmere vilde have henhørt under Indenrigsministeriet end under Justitsministeriet. Det Samme gælder imidlertid ogsaa om mange andre Ting, som vedblive at henhøre under Justitsministeriet, saaledes f. Ex. Udskrivningsvæsenet, saavel til Land som til Søkrigstjenesten, fremdeles hele Belfærds- og Sundheds-Politiet: det er altsammen Ting, som andre Steder i Reglen ere henlagte under Indenrigsministeriet; men denne Fordeling skete paa Grund af, at det efter vore Forhold, efter de Kræfter, der stode til Raadighed for de forskellige Ministerier, vilde have været uoverkommeligt for Indenrigsministeriet at overtage alle de Brancher, som ellers principrigtigt kunde have henhørt derunder, og da det tilmed vilde være blevet et mindre vidtløftigt Ministerium end man antog, at en Mand kunde bestride, som vilde være blevet levnet for Justitsministeren, dersom alle disse Brancher vare overgaaede til Indenrigsministeriet, vedblev ogsaa alle de borgerlige Corps'er, der staae i nær Forbindelse med Udskrivningsvæsenet og Brandvæsenet og andre beslægtede Forhold, at være henlagte under Justitsministeriet. Nu ved en speciel Lov, som kun angaaer en enkelt Afdeling af disse forskellige Brancher, som henhøre under Justitsministeriet, at overlægge det fra Justitsministeriet til Indenrigsministeriet, vilde dog vist være høist uhensigtsmæssigt. Derved vilde hele den Anstælse, der har ligget til Grund for Fordelingen, blive forrykket, og det vilde i andre Henseender, navnlig til Exempel saalænge Udskrivningsvæsenet henhører under Justitsministeriet, foranledige langt større Vanstieligheder end den nu bestaaende